

Kulsorter forringer Driftssikkerheden, og Anvendelsen af saadanne Sorter maa derfor fraraades. I øvrigt mener jeg, at disse Sugegasværker ikke egner sig for Fiskefartøjer, i alt Fald langt fra for de mindre Baade, idet der klæber forskellige Ulemper ved dem, og Fiskerne bør derfor nøje overveje Sagen, inden de installerer saadanne Værker i deres Baade. Den Udtalelse er langt fra fremsat for at skade de Virksomheder, der laver og installerer disse Værker, tværtimod maa man anerkende de Bestræbelser, som fra disse Virksomheders Side gøres for at hjælpe Fiskerne over Vanskelighederne med Hensyn til Drivkraft til Baade.

I mine følgende Udtalelser skal jeg ikke komme ind paa nærmere at omtale eller at føje Bemærkninger til de enkelte Paragraffer i Lovforslaget, jeg skal indskrænke mig til at give nogle Oplysninger om dette Erhverv samt antyde en enkelt Bestemmelse, som efter vor Mening bør føjes til § 4. Efter de statistiske Oplysninger blev der fisket i Aaret 1913 for 17,5 Millioner, i 1914 for 17,2 Millioner, i 1915 for 26,5 Millioner, i 1916 for 60 Millioner, og i 1917, hvorom der endnu ikke foreligger officielle Oplysninger, menes der fra autoritativ Side, at Beløbet vil blive ca. 30 Mill. Kr. Til disse Oplysninger vil jeg gerne bede ærede Medlemmer i Tinget om at bemærke, at 1916 var, hvad man kunde kalde et Gullaschaar for Fiskerne. Det kan man ikke sige om det sidste Aar, 1917, ligesom den Del, der er gaaet af 1918, heller ikke kommer til at henhøre dertil. Tværtimod vil dette sikkert vise en Nedgang mod 1917, og som Eksempel skal jeg nævne, at Fiskeriudbyttet ved Skagen i Maj Maaned i Aar har været ca. 70 000 Kr. mod 300 000 Kr. i samme Maaned i Fjor. Det er jo en meget betydelig Nedgang. Jeg beder det høje Ting bemærke, at de Millionbeløb, jeg her nævner, er Bruttobeløb. Man regner med, at Driftsudgifterne for Tiden er ca. 50 pCt. for Motorbaade og 30—35 pCt. for andre Baade. Gaar man ud fra, at Gennemsnitsudbyttet er ca. 40 pCt., hvad jeg anser for ikke at være for højt ansat, bliver der, naar man lægger det sidste Aars Indtægt paa de 30 Mill. Kr. til Grund, ca. 18 Mill. Kr. Netto tilbage til Fortjeneste for ca. 18 000 Fiskere. I 1915 viser Statistikken, at der var beskæftiget 17 880 Mennesker ved Fiskeri, deraf ca. 12 000, der drev Fiskeri udelukkende som Erhverv. Da kan man jo regne med, at Tallet nu er ca. 18 000. Naar man saa vil tage i Betragtning de høje Priser paa alle Livs-

fornødenheder og de nævnte store Driftsudgifter, vil man forstaa, at det ikke er store Summer, der bliver tilovers for hver Familie at leve af. En Del af Fiskerne er derfor daarligere stillet nu end før Krigen, især de, der har en stor Børneflokk, hvorfor der er Grund til, at det offentlige træder hjælpende til.

Der er i det høje Folketing fremsat Bemærkninger til det store Tal 9 290, der sidste Vinter har indsendt Andragende om Understøttelser, og til, at der er medgaaet dertil et Beløb af over 2 200 000 Kr. De Bemærkninger, der i saa Henseende — ogsaa udenfor Folketinget — er fremsatte, har været ledsagede af en Kritik over en stor Del af de Understøttelser, der er tilstaaede. Der siges nemlig, at en hel Del af de understøttede langt fra har haft Hjælpen behov, og det forholdsvis store Antal af Ansøgere synes ogsaa at tyde derpaa. Kritikken derover er endogsaa fremsat af Fiskerne selv.

Det er mig bekendt, at en hel Del af de lokale Fiskeriforeningers Bestyrelser eller Udvalg har gjort hæderlige Bestræbelser for at træffe det rette ved anbefalinger til Understøttelserne, men en stor Del har ikke kunnet staa for stedlig Paa-virkning af en eller anden Grund. Derved er Fejltagelserne fremkommet — for ikke at bruge et stærkere Ord —, og Ordet „ubemidlet“, som staar og stod i Loven, er ikke kommet til sin fulde Ret.

Der bør derfor øves en mere betryggende Kontrol ved Fordelingen af Understøttelserne. Dette har det høje Folketing ogsaa haft for Øje, hvorfor der er foreslaet en Ændring eller Tilføjelse til § 4 efter 2det Punktum. Tilføjelsen lyder saaledes: „De lokale Fiskeriforeninger foretager Indstilling om Understøttelserne. Indstillingen forelægges den stedlige Kommunalbestyrelse til Erklæring“. Dog synes jeg, at der burde tilføjes til denne Ændring, at de Erklæringer, som de stedlige Kommunalbestyrelser skal afgive, særlig skulde indeholde Oplysninger om Ansøgenes Formueforhold samt om, hvilken Indkomstskat han skal svare. Naar saa den højtærede Landbrugsminister vil lade tilkalde dansk Fiskeriforenings Formand, Kutterfører Jensen, der er en ansvarsbevidst Mand, til i Ministeriet at gennemgaa Andragenderne, saa vil den væsentlige og betydende Del af Kritikken — der vil altid kunne komme Kritik frem — falde bort i Fremtiden, og det er Fiskerne i Virkeligheden ogsaa bedst tjente med.

I Forbindelse med dette Lovforslags